

nævne den som Indkomsskat. Jeg har, som det vil være de ærede Herrer bekendt, udtalt mig til Fordeel for Indkomsskatten som den mindst vilkaarlige Skatteansættelse, da den forelaa for Kjøbenhavns Vedkommende, og pussed, at den ogsaa maatte blive indført i Kjøbstæderne, men da jeg ikke finder det nødvendigt i denne Lov udtrykkelig at nævne, om Restbeløbet af Skatter, der udfordres, skal lignedes paa Formue og Leilighed eller tilveiebringes paa anden Maade, skal jeg slutte mig til, hvad Landstinget i den Henseende har vedtaget. Nu i eet Punkt kan jeg ikke gaae ind paa Loven, som den er vedtagen, naar den bestemmer, at Loven skal revideres 3 Aar efter, at den er traadt i Kraft. Der vil jo naturligtvis ved Lovens Gjennemførelse fremkomme mange Besværinger, hvorledes end Autoriteterne ordne det, og naar alle de, der ikke ere tilfredse, blive henviste til en mulig Forandring om 3 Aar, ville de danne en fast Klasse af Misfornøiede, der i Løbet af de 3 Aar stadig forstærkes, og til den Tid ville vi da have en Masse af Besværinger, som vi paany skulle arbejde os igjennem. Vi vise ved denne Tilspøelse, at vi ikke selv have Tillid til uden Ubillighed mod Enkelte at kunne gennemføre Loven, og en sliq Væksen maa der ikke være. Denne Lov grunder sig som enhver Lov paa saa faste Regler, at vi ikke skulle begynde om 3 Aar at revidere den; vi skulle paa een gang staae den fast, som den skal være, men først da vedtage den, naar vi efter den næste Prøvelse have forviiset os om, at den kan gennemføres uden Ubillighed mod nogen Grundeier. Forøvrigt modtager jeg, som de Andre, meget gjerne Loven og indseer meget godt de Goder, der opnaaes ved den; den affkaffer Skuffesystemet, den gjør Ende paa alle disse private Kasser og den ordner Forholdene i de forskjellige Kjøbstæder paa en eensartet Maade; men jeg vilde blot gjøre disse Bemærkninger ved første Behandling, for at de om muligt kunne tages under Overveelse, naar Sagen gaaer til et Udvalg, hvilket jeg formoder vil ssee.

Mourier-Petersen: Siden jeg begjærede Ordet, er der allerede fra saamange Talere fremkommet Ytringer angaaende de Punkter, som jeg kunde ønske at gjøre til Gjen-

stand for Dm tale, at jeg kan fatte mig meget fort. Jeg kan dog ikke undlade ogsaa at udtale min Auerkjendelse af, at den høitærede Minister har fremlagt dette Lovudkast, som jeg troer har mange meget gode Sider, saa at man i det Hele taget maa ansee det pusselig, at Loven udkommer, selv om flere Indvendinger kunde gjøres mod en Deel af Bestemmelserne i den. Navnlig maa det vistnok ansees som en stor Fordeel ved dette Lovudkast, at samtlige i en Kommune faldende Indtægter derefter skulle indflyde i een Kasse, Kæmmerkassen, som da igjen udreder de forskjellige Udgifter og aflægger et fælles Regnskab, istedetfor at det nu kun er visse Udgifter, der kunne udbetales fra Kæmmerkassen, medens det Overflud, der kan havees derfra, ikke kan anvendes til Hjælp ved forskjellige Udgiftsbrancher, som skulle dækkes ved Afgiften paa Formue og Leilighed, uden at Ministerens Samtykke hertil indhentes, hvilket i flere Tilfælde vil være forbundet med Uleilighed og maa betragtes som en Ulempe. — De Betæneligheder og Indvendinger, jeg væsentlig har at gjøre mod Loven, ere allerede bragte paa Bane af andre Talere, og jeg skal derfor blot yttre mig ganske kort derom. Hvad angaaer Fixeringen af Afgifterne paa faste Eiendomme, da kan jeg ikke nægte, at jeg har nogen Betænelighed derved. Jeg anseer det for et Gode, at der fastsættes et bestemt Minimum for de faste Eiendommers Deeltagelse i Skatteudbredelsen, nemlig $\frac{1}{6}$, men jeg troer, at det bør kunne forandres med Forholdenes Forandring, altsaa at det ikke bliver aldeles fixeret; det forekommer mig meget betæneligt at gjøre det til en aldeles uforanderlig Skat, idet nemlig Fluktuationerne kunne være saa betydelige i Tidernes Løb. I den Henseende skal jeg iøvrigt henholde mig til, hvad den sidste ærede Taler og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Sessen) have udtalt. Det næste Punkt, jeg skal omtale, er Grundenes Ansættelse i Hartkorn, og jeg skal ikke nægte, at Bestemmelsen derom har for mig endeel Betæneligheder. Det forekommer mig, at en Skatteansættelse af Hartkorn er betydelig forskjellig for Markjorder og for Kjøbstadjor der, det er ikke eensartede Størrelser, det er, for at bruge et Udtryk, som er benyttet af Rigsdagsmanden